

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี โดยสรุปดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้านดังต่อไปนี้

1.1 ด้านบริบท (context evaluation) ได้แก่ จุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาของหลักสูตร

1.2 ด้านปัจจัยเบื้องต้น(input evaluation) ได้แก่ คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน สถานที่เรียนและงบประมาณ

1.3 ด้านกระบวนการ (process evaluation) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลและบริหารหลักสูตร

1.4 ด้านผลผลิต (output evaluation) ได้แก่ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านทั่วไป ด้านวิชาชีพและด้านลักษณะนิสัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 200 คน ประกอบด้วย คณบดี จำนวน 1 คน รองคณบดี จำนวน 2 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 คน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ตามหลักสูตรหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 26 คน ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 ปีการศึกษา 2549 – 2551 จำนวน 84 คน ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจและภาคธุรกิจเอกชนที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่ด้วย จำนวน 80 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 5 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามคณบดีและรองคณบดี

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักศึกษา

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษา

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 5 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของคำถาม ความถูกต้อง ความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษา รวมทั้งความครอบคลุมของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร 3 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน รวมทั้งหมด 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความชัดเจนของภาษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงครอบคลุมของเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 1 แล้วจึงนำเสนอผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะในการปรับปรุงข้อคำถาม

3. นำแบบสอบถามทั้ง 5 ฉบับ ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มทดลองที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี คือ รองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยการตรวจหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคณบดีและรองคณบดีเท่ากับ 0.91 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนเท่ากับ 0.95 แบบสอบถามนักศึกษาเท่ากับ 0.93 แบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษาเท่ากับ 0.96 และผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษาเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิที่เป็นแหล่งข้อมูลและดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมสออดของติดแสตมป์ โดยจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับมายังผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ประเมิน โดยหาค่าความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตร ซึ่งมีที่ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
3. นำค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) มาเทียบกับเกณฑ์ในการประเมิน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 คนปกติและรองคนปกติ เป็นคนปกติ จำนวน 1 คน รองคนปกติ จำนวน 2 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน วุฒิปริญญาตรี จำนวน 1 คน มีประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน 11 – 15 ปี และมีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 อาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี สถานภาพทางครอบครัวสมรส มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน 5 – 10 ปี มีจำนวนวิชาที่สอน 3 รายวิชา มีจำนวนชั่วโมงสอน/สัปดาห์ มากกว่า 15 คาบขึ้นไปและส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมเสนอแนะความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตร

1.3 นักศึกษา จำนวน 26 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุระหว่าง 19 - 20 ปีขึ้นไป มีเหตุผลสำคัญที่เลือกศึกษาในสาขาวิชาช่างยนต์ เพราะไม่ทราบว่าจะเรียนอะไร มีการนำความรู้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับปานกลาง

1.4 ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 84 คน เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20 ปีขึ้นไป หลังจากสำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงาน มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 2 ปี ลักษณะของงานเป็นหน่วยงานเอกชน งานที่ปฏิบัติอยู่ตรงสาขาที่เรียนมาและสามารถนำความรู้ในสาขาวิชาช่างยนต์มาใช้ในระดับปานกลาง

1.5 ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30 - 35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งงานระดับหัวหน้างาน มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 7 ปี ลักษณะของสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นหน่วยงาน เอกชน

2. ผลการประเมินด้านบริบท พบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า บริบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นดังนี้

2.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า บริบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ

2.2 โครงสร้างของหลักสูตร พบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า โครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความเห็นที่ โครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 เนื้อหาวิชาของหลักสูตร พบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า เนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความเห็นที่ เนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านข้อเสนอแนะ คณบดีและรองคณบดี มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ครอบคลุม อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับหน่วยกิจ นักศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ครอบคลุมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้สำเร็จการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สม่ำเสมอ

3. ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า ปัจจัยเบื้องต้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นดังนี้

3.1 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน พบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษา มีความเห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านข้อเสนอแนะ อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า เพิ่มอัตราครูให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา อาจารย์ควรรับผิดชอบในหน้าที่การสอนให้มากขึ้น

3.2 คุณลักษณะของผู้เรียน คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษา โดยมึคิดความเห็นว่ คุณลักษณะของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ในด้านข้อเสนอแนะ คณบดีและรองคณบดี มีข้อเสนอแนะว่า นักศึกษาควรตั้งใจเรียนและมึ ความรับผิดชอบให้มากขึ้น อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า นักศึกษาควรตั้งใจเรียนและมึ ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายให้มากขึ้น นักศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรมึทุนสนับสนุน การศึกษา

3.3 สื่อการเรียนการสอน คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษา โดยมึคิดความเห็นว่ สื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านข้อเสนอแนะ นักศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรมึสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้สำเร็จการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรมึสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย

3.4 สถานที่และงบประมาณ คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จ การศึกษา โดยมึคิดความเห็นว่ สถานที่และงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วน นักศึกษามึความคิดเห็นว่ สถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านข้อเสนอแนะ คณบดีและรองคณบดี มีข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรสนับสนุนเรื่องงบประมาณในการจัดหา อุปกรณ์และเครื่องมือในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น นักศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควร จัดสถานที่เรียนให้เหมาะสม อาคารและสถานที่ควรมึความพร้อมในการใช้งาน ผู้สำเร็จ การศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของสถานที่ให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ของนักศึกษา

4. ผลการประเมินด้านกระบวนการ คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา โดยมึความเห็นโดยรวมว่ กระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก โดยแยกประเด็นดังนี้

4.1 การจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมึคิด ความเห็นว่ การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามึความ คิดเห็นว่ การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านข้อเสนอแนะ อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า ควรมึสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลายและควรมึ การพัฒนาความรู้ของอาจารย์อย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ นักศึกษา มี ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มชั่วโมงในการเรียนวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น ควรจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับเวลาเรียน ควรปรับปรุงการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เทคโนโลยี ผู้สำเร็จการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลา เรียนและเพิ่มสื่อการเรียนการสอนให้มึความหลากหลาย

4.2 การวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษาโดยความคิดเห็น ว่า การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านข้อเสนอแนะอาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการวัดและประเมินผลตามสภาพเป็นจริง นักศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินการสอนของอาจารย์ผู้สอน

4.3 การบริหารหลักสูตร คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน โดยมีความเห็นโดยรวมว่า การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านข้อเสนอแนะ อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนาความรู้ของอาจารย์อย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้สำเร็จการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

5. ผลการประเมินด้านผลผลิต อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า ผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยแยกประเด็นดังนี้

5.1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านข้อเสนอแนะ อาจารย์ผู้สอน มีข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานในด้านวิชาชีพให้มากขึ้นและมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายให้มากขึ้น

5.2 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ พบว่า อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาโดยมีความเห็นโดยรวมว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านข้อเสนอแนะ ผู้สำเร็จการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า อยากให้นำเครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ๆ นำมาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น และควรเพิ่มวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น

5.3 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านลักษณะนิสัย อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีความเห็นโดยรวมว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านลักษณะนิสัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านข้อเสนอแนะ มีผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงในเรื่องการตรงต่อเวลาและการมีระเบียบวินัยในการทำงานให้มากขึ้น

อภิปรายผล

ผลจากการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านบริบท จากการประเมินผล คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นดังนี้

1.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร ผลของการประเมินซึ่งพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น จุดประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมระดับมาก รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนตามความต้องการของชุมชน มีเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานช่างยนต์และส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน เนื่องจากหลักสูตรมีการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรไว้อย่างเข้าใจง่ายและมีความชัดเจน ได้ตรงตามจุดประสงค์ของสาขาวิชา คือ ผลิตและพัฒนาบุคลากร ระดับช่างอุตสาหกรรมทางสาขาวิชาช่างยนต์ ให้มีความรู้ ความสามารถในการนำไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ วางแผนการปฏิบัติงานและแก้ปัญหาในปฏิบัติงานเครื่องมือและเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 182) ที่กล่าวว่า ลักษณะของจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ดีนั้น ควรมีลักษณะที่สำคัญดังนี้ ต้องสอดคล้องกับปรัชญาหรืออุดมการณ์ของสังคม ต้องสอดคล้องและส่งเสริมค่านิยมสังคม ต้องสนองความต้องการและแก้ปัญหาของสังคม ต้องสนองความต้องการของผู้เรียน ต้องสอดคล้องและส่งเสริมจุดประสงค์ของหลักสูตรระดับอื่น ต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ ต้องให้ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของผู้เรียนและสังคม ต้องให้สัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะ ต้องมีความสำคัญหรือมีคุณค่าต่อผู้เรียน ต้องให้ภาษาที่ชัดเจน ต้องมีการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญา ทักษะและเจตคติ ต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริง ต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงความเหมาะสม ต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ พิษณุ พงศรี (2549, หน้า 135) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะที่สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีความชัดเจนและมาจากข้อมูลพื้นฐานที่ถูกต้อง ต้องพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิสัย ด้านทักษะพิสัยและด้านจิตพิสัยอย่างสมดุลกัน การจัดกิจกรรมต่างๆสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความยืดหยุ่นและประเมินผลได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนอง แก้วเกิด (2548, หน้า 113) เรื่องการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยปฏิพนธ์ แก้วมูล (2546, บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(ปวส) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ในสถาบันศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 งานวิจัยของ นรารัตน์ จันทรภิบาล (2547,บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยสารพัดช่าง งานวิจัยของ ไพโรจน์ จิวสิทธิประไพ (2549,บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ วิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์แก๊สโซลีน150 ชั่วโมง : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยการอาชีพหันคา งานวิจัยของ อารัตน์ สังข์มงคล (2550,บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สาขาวิชาเลขานุการ งานวิจัยของ ฤทธิรงค์ โชติวงษ์ (2552,บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร ผลของการประเมินจะพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น จุดประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยกิตตลอดหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า 86 หน่วยกิต หมวดวิชาพื้นฐาน 26 หน่วยกิต หมวดวิชาชีพ 59 หน่วยกิต วิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต จะเห็นได้ว่านักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ตามกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการด้านทักษะวิชาชีพ สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพให้มากที่สุด ส่วนนักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการจัดหมวดวิชาในโครงสร้างเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าการจัดโครงสร้างของหลักสูตรนักศึกษาไม่มีส่วนในการจัดหลักสูตรทำให้ในหมวดวิชาพื้นฐานมากเกินไป ควรจะเน้นในหมวดวิชาชีพเฉพาะให้มากกว่าเดิม เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในสถานประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ วิชาการ (2545 ก, หน้า 3) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาจะต้องจัดทำโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งกำหนดสาระการเรียนรู้และเวลาเรียนไว้เป็นแนวทางเพื่อสถานศึกษาจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวลักษณ์ เสงี่ยม (2545, หน้า 156 - 157) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา งานวิจัย ปฏิพัฒน์ แก้วมูล (2546, หน้า 104)เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยพบว่า มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะวิชาชีพเพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพมากที่สุด

1.3 เนื้อหาวิชาของหลักสูตร ผลของการประเมินจะพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น เนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เน้นในด้านการฝึกทักษะทางวิชาชีพ สอดคล้องต่อความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้และทักษะต่อวิชาชีพ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร จะเห็นได้ว่าความรู้เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง มีการขับเคลื่อนควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในการเลือกเนื้อหาวิชานั้น สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้นั้นต้องมีความถูกต้อง มีความทันสมัย เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิชาการมีมาก ดังนั้น เนื้อหาวิชาของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีตรงกับสภาพในปัจจุบันอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิรี ภูสาระ (2546, หน้า 111) ที่กล่าวว่า ควรใช้เหตุผลในการเลือกเนื้อหา(อาจใช้เกณฑ์บางส่วนหรือทั้งหมดตามหลักการเลือกเนื้อหา) พิจารณาเนื้อหาที่นักศึกษามีความพร้อมที่จะรับตัดสินใจเลือกเนื้อหาหรือลักษณะใหม่ ๆ เข้าไปเป็นเนื้อหาเพิ่มเติมในหลักสูตร ปรับความสามารถในการรอบรู้เนื้อหาวิชาของผู้เรียนและความสำคัญของวิธีการเรียนให้มีความเหมาะสมที่เท่าเทียมกัน พิจารณาเนื้อหาที่จะสอนให้สอดคล้องกับวิชาได้อย่างเหมาะสมด้วยเหตุนี้การกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมในหลักสูตรจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบในการจัดเนื้อหาใดก่อนหลัง ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพนั้นจะต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสภาพเป็นจริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิพัฒน์ แก้วมูล (2546, หน้า 104) เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 งานวิจัยของ ยุวลักษณ์ เส็งหวาน (2545, หน้า 156 - 157) เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา งานวิจัยของ อารีรัตน์ สังข์มงคล (2550, บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สาขาวิชาเลขานุการ งานวิจัยของ สาธิต วรรณสุทธิ (2546, หน้า 111) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง พบว่า เนื้อหาวิชาควรมีความทันสมัย ส่งเสริมด้านเทคโนโลยี เนื้อหาหลักสูตรควรเปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์และชัดเจนในแต่ละวิชาสามารถจัดให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียน

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น จากการประเมินผล คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นดังนี้

2.1 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ผลการประเมินพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีความ

เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ให้คำแนะนำปรึกษาและติดตามการทำงานของนักเรียน จากผลการประเมินดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกทั้งยังเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุผลการเรียนรู้ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนต้องพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล จึงต้องมีการพัฒนาความรู้ของอาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 1) ที่กล่าวว่า อุดมการณ์ที่สำคัญในการสอน ก็คือ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุผลการเรียนในระดับสูง การที่จะสามารถบรรลุอุดมการณ์ของการสอนนั้น ผู้สอนต้องพัฒนาการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่พบบ่อยๆ คือ การผลิตบัณฑิตที่ขาดคุณภาพ ดังนั้นผู้สอนควรพัฒนาการสอนของตนเองอยู่เสมอซึ่งจะเกิดผลดีแก่ผู้เรียนที่เป็นลูกศิษย์ของตนเองและเป็นผลดีต่อท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยวลักษณ์ เล้งหวาน (2545, หน้า 160) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา งานวิจัยของ อาภาภรณ์ รักความสุข (2546, หน้า 106 - 107) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาคอมพิวเตอร์ งานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิณ (2548, หน้า 111) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวิภาคีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะครูผู้สอนมีความตั้งใจทำหน้าที่สอนเป็นอย่างดีและนักศึกษาได้นำความรู้ทักษะ ความสามารถที่ได้จากการสอนของครู-อาจารย์ในสถานศึกษามาประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ สอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2542, หน้า 306) ที่กล่าวว่า การเตรียมครูหรือผู้สอนอันเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว และเป็นผู้ที่นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริงๆ ดังนั้นจึงต้องเตรียมครูให้พร้อม ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะในการใช้หลักสูตรและเจตคติอันพึงมีต่อหลักสูตรในด้านความรู้ ความเข้าใจตั้งแต่เนิ่นนโยบายจุดมุ่งหมายของการศึกษา สอดคล้องกับ ปราโมทย์ จันทรเรือง (2548, หน้า 6-7) ที่กล่าวว่า หลักสูตรเปรียบเทียบกับเสมือนแผนที่เดินเรือซึ่งบอกให้กัปตันหรือครูผู้สอนว่าจะต้องตั้งเข็มทิศไปทางใดและมีจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไร และระหว่างทางที่จะไปจะต้องทำอะไรร่าง ต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วยหรือต้องมีการตรวจสอบประเมินผลหรือต้องปรับปรุงวิธีการสอนอย่างไรอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนต้องทราบล่วงหน้าว่าจะต้องได้เรียนรู้อะไรและจะได้รับผลอย่างไร นอกจากนี้จะต้องมีการเตรียมการอย่างไร จึงจะสามารถเรียนรู้และได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

2.2 คุณลักษณะของผู้เรียน ผลของการประเมินจะพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น คุณลักษณะของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้พื้นฐานในวิชาสามัญและวิชาชีพ มีความสนใจติดตามเทคโนโลยีและความก้าวหน้าในอาชีพ ตั้งใจและกระตือรือร้นในการใฝ่หาความรู้ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ผลการประเมิน จะเห็นได้ว่าการทำงานใดๆก็ตามสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แสวงหาความรู้ มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ รักความสุข (2546, หน้า 108) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาคอมพิวเตอร์ พบว่า นักศึกษาได้รับการปลูกฝังในเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรอบคอบในการทำงานไม่เพียงพอ ควรส่งเสริมทักษะ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรอบคอบมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิน (2548, หน้า 111) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวิภาคีในภาคตะวันออกเฉลี่ยงเหนือ พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้เรียนว่าไม่เหมาะสม เพราะ ครู-อาจารย์มีความคาดหวังต่อความรู้ ความสามารถของนักเรียนตามระบบวิภาคีน่าจะมีความรู้ทาง ทฤษฎี ทักษะทางวิชาการ ความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนในระบบปกติ สอดคล้องกับ สิตางส์ เจนวินิจฉัย (2541, หน้า 286) ที่กล่าวว่า นักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในระบบการเรียนการสอน ซึ่งจะบรรลุผลสำเร็จได้ย่อมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของนักศึกษาหลายประการ เช่น ความถนัด ความรู้พื้นฐานเดิม ความพร้อม ความสนใจในการเรียน ทักษะในการเรียนเกิดการเรียนรู้ ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่เรียน

2.3 สื่อการเรียนการสอน ผลการประเมินพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น สื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพและทันสมัย สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพิ่มมากขึ้น การเรียนการสอนมีเพียงพอต่อการเรียนการสอน ผลการประเมิน พบว่า สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ช่าง บัณฑิต (2542, หน้า 286) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัย งานวิจัยของ สุพัตรา สุขสันต์ (2546, หน้า 162) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบวิภาคีสาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ งานวิจัยของ นพวรรณ อารยากุล (2548, หน้า 115) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สุพรรณบุรี เขต 3 งานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิน (2548, หน้า 113) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวิชาดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยของ ภาสกร อัมพรสวัสดิ์ (2549, หน้า 102) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาการเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในเขตภาคกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ จริยา เหนียวเฉลย (2543, หน้า 17-18) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ง่ายขึ้น ประหยัดเวลา สื่อการเรียนการสอนช่วยถ่ายทอดความรู้ซึ่งความคิดเห็นระหว่างครูและผู้เรียนช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องราวที่ครูสอนได้อย่างรวดเร็วและจำได้อย่างถาวรโดยلميยากสามารถเรียนรู้มากขึ้นทำให้ผู้เรียนรู้จักอภิปรายแสดงความคิดเห็นและสื่อการเรียนการสอนมีบทบาท คือ 1) ช่วยให้การเรียนรู้มีคุณภาพดี 2) ช่วยให้เรียนรู้ได้ปริมาณมากขึ้นในเวลาที่กำหนด 3) ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน 4) ช่วยให้ผู้เรียนจำ สร้างความประทับใจ การเรียนรู้มีความคงทน 5) ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหา 6) ช่วยให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนรู้ได้ยากเพราะทำสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น

2.4 สถานที่และงบประมาณ ผลของการประเมินโดยจะพบว่า คุณบัติและรองคุณบัติ อาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น สถานที่และงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ จำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อผู้เรียน อาคารสถานที่เรียนมีความพร้อม สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสม ผลการประเมิน พบว่า งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือในรายวิชาปฏิบัติยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนต้องการเครื่องมือที่ใช้เรียนในวิชาปฏิบัติที่มีความทันสมัยและพร้อมใช้งาน ด้านสถานที่ นักศึกษามีความเห็นว่ายู่ระดับปานกลาง เนื่องจากสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ยังไม่เหมาะสมส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งทางคณะผู้บริหารต้องปรับปรุงสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยวลักษณ์ เสงหวาน (2545, หน้า 164) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา งานวิจัยของ ปฏิพัฒน์ แก้วมูล (2546, หน้า 105) เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 งานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิน (2548, หน้า 114) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวิชาดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยของ ภาสกร อัมพรสวัสดิ์ (2549, หน้า 102) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาการเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในเขตภาคกลาง งานวิจัยของ สมภาร นามมะลา (2551, หน้า 135) การประเมินหลักสูตรศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาনার่องและโรงเรียนเครือข่าย

สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสกลนคร งานวิจัยของ ฤทธิรงค์ โชติวงษ์ (2552, หน้า 158) เรื่องการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า สถานที่ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะสถานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับ สรรเสริญ ไหมทอง (2537, หน้า 17) ที่กล่าวว่า อาคารสถานที่ใช้ในสถานศึกษาสำหรับการสอน เช่น ห้องเรียน อาคารห้องปฏิบัติการต่างๆ ห้องสมุด สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้นและต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนรวมในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 64) ที่กล่าวว่า การงบประมาณเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ถ้าหากเตรียมงบประมาณไว้อย่างเพียงพอ การใช้หลักสูตรก็สำเร็จไปด้วย สอดคล้องกับ หวาน พรหม (2540, หน้า 91) ที่กล่าวว่า การเตรียมงบประมาณขึ้นอยู่กับผู้บริหาร ส่วนใหญ่เตรียมจัดสรรเงินงบประมาณโดยความจำเป็น โดยให้ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการเสนองบประมาณค่าใช้จ่ายและจัดประชุมผู้มีส่วนรวมในการทำแผนการเตรียมงบประมาณ

3. ด้านกระบวนการ จากการประเมินผล คณบดีและรองคณบดี อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นดังนี้

3.1 การจัดการเรียนการสอน ผลการประเมินโดย พบว่า อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็น การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและรายวิชา การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหาหรือข้อสงสัย เมื่อพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ควรปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและหลากหลาย ควรมีการพัฒนาความรู้ของอาจารย์อย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ควรเพิ่มชั่วโมงในการเรียนวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น ควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลาเรียน ควรปรับปรุงการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปฏิพัฒน์ แก้วมูล (2546, หน้า 106) เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 งานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิณ (2548, หน้า 115) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระเบียบ

ภาคีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยของ ภาสกร อัมพรสวัสดิ์ (2549, หน้า 102) เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาการ เกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในเขตภาคกลาง งานวิจัย ของ ฤทธิรงค์ โชติวงษ์ (2552, หน้า 160) เรื่องการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า มีความเหมาะสม เพราะครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร วิชา ในหลักสูตร สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบถ้วน มีความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 19) ที่กล่าวว่า การดำเนินการสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตร ได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในการถ่ายทอดเนื้อหา ความรู้ การวัดและการประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษา ทำให้ การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร

3.2 การวัดและประเมินผล ผลการประเมินพบว่า อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความ คิดเห็นว่า การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการที่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียนที่ชัดเจน ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผล การสอนของครูผู้สอน การวัดและประเมินผลมุ่งวัดการนำความรู้ไปใช้ มีการแจ้งเกณฑ์การวัด และประเมินผลให้ผู้เรียนทราบก่อนเรียนมีการแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเพื่อนำไป ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ทั้งนี้ เพราะมีเกณฑ์และแนวทางการประเมินชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย มีความยุติธรรมโดยใช้วิธีการวัดและเครื่องมือวัดได้เหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ มีการวัดอย่างสม่ำเสมอ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด หลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล มีการแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ทราบ เพื่อให้ นักศึกษาได้นำไปปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 102) ที่กล่าวว่า คุณลักษณะของการวัดผลที่ดี ได้แก่ การวัดและการ ประเมินผลต้องยึดจุดประสงค์เป็นหลัก ควรดำเนินการบ่อยครั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลัง เรียน นำผลที่ได้จากการวัดไว้ล่วงหน้าและควรใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย มีการ ประเมินจากภาคปฏิบัติมากกว่าการประเมินผลจากความจำ งานวิจัยของ ยุวลักษณ์ สังห์วาน (2545, หน้า 164) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา งานวิจัยของ สาธิต วรรณสุทธิ์ (2546, หน้า 113) เรื่องการ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง งานวิจัยของ ทิพวรรณ สายพิณ (2548, หน้า 116) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2538 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวิชาภาคีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานวิจัยของ ภาสกร อัมพรสวัสดิ์ (2549, หน้า 102) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาการเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในเขตภาคกลาง งานวิจัยของ อารีรัตน์ สังข์มงคล (2550, บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สาขาวิชาเลขานุการ พบว่า มีความเหมาะสมมาก การวัดและประเมินผลด้วยความเที่ยงตรงยุติธรรมและมีการกำหนดเกณฑ์การวัดการประเมินผลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ เอมอร์ จังศิริพรภรณ์ (2546, หน้า 144) ที่กล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ เช่น การคิด การเขียน ทักษะ ความรู้ของบุคคลอื่นเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ได้รับการฝึกหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ ฤทธิรงค์ โชติวงษ์ (2552, หน้า 161) เรื่องการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 สอดคล้องกับ วัฒนา ระงับทุกข์ (2546, หน้า 279) ที่กล่าวว่า สถานศึกษากำหนดรูปแบบ วิธีการ และเกณฑ์ตัดสินการวัดและประเมินผลและเอกสารหลักฐานทางการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนที่เปรียบเทียบหรือเทียบเคียงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลและการตัดสินใจผลการเรียนของสถานศึกษา จะต้องกำหนดอย่างเป็นระบบชัดเจนด้วยการมีส่วนร่วมและเห็นพ้องกันทุกฝ่ายเนื่องจากเกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษา หมายถึงคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและสอดคล้องกับ อรพันธ์ เพชรอุไร (2550, หน้า 2) การตัดสินใจผลการเรียนเพื่อให้มีการวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียนรู้ทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

3.3 การบริหารหลักสูตร ผลการประเมินพบว่า คณบดีและรองคณบดี อาจารย์มีความคิดเห็น การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีการบริหารหลักสูตรโดยคณะกรรมการ การบริหารหลักสูตรมีการวางแผนล่วงหน้า สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะและเทคนิคการสอนแบบต่างๆ การนำหลักสูตรไปใช้เหมาะสม มีการจัดหาจัดทำสื่อ/อุปกรณ์เพื่อให้ครูได้ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อวางแผนจัดทำหลักสูตรล่วงหน้าอย่างดี ตั้งแต่การจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมทั้งการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือทางวิชาชีพในการบริหารหลักสูตรไว้อย่างเหมาะสมกับการปฏิบัติงานพร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการพัฒนาความรู้และทักษะและเทคนิคการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ทางวิชาชีพที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2539, หน้า 29 - 30) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นกระบวนการต่อเนื่องกระบวนการหนึ่งของวงจรการพัฒนาหลักสูตรมีการประสานงาน มีการดำเนินการตาม

แผนงานต่างๆ เช่น การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความพร้อมอยู่เสมอ เมื่อพิจารณาจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีการวัดและประเมินผลนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรมีการวัดและประเมินผลตามสภาพเป็นจริงและควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร งานวิจัยของ สาธิต วรณสุทธิ (2546, หน้า 113) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง งานวิจัยของ ไพโรจน์ จิวลธิธิประไพ (2549, หน้า 90) เรื่องการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ วิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์แก๊สโซลีน 150 ชั่วโมง : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยการอาชีพหันคา งานวิจัยของ นพวรรณ อารยา (2548 หน้า 119) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 งานวิจัยของ อารีรัตน์ สังข์มงคล (2550, หน้า 115) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สาขาวิชาเลขานุการ งานวิจัยของ ฤทธิรงค์ โชติวงษ์ (2552, หน้า 162) เรื่องการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เพราะการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) สาขาพาณิชยการ มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดี ตั้งแต่การจัดเวลาเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารหลักสูตรอย่างเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ ช่าง บัวศรี (2542, หน้า 311) การประเมินผลการสอนเป็นกระบวนการที่แสดงหาวิธีการเรียนการสอนเพื่อใช้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนให้ปรากฏทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความชำนาญตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ วิธีการประเมินผลนั้น ควรทำให้ทัศนะที่กว้างไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ การฝึกปฏิบัติ ทักษะ ค่านิยม ความสนใจ การสังเกตและการสัมภาษณ์ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลายด้านๆ แต่การประเมินผลทั้งหลายก็ควรมีการกำหนดเกณฑ์ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ได้สิ่งใดจากการประเมิน

4. ด้านผลผลิต จากการประเมินผล อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นดังนี้

4.1 คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป ผลจากการประเมินพบว่า อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความรู้ที่ถูกต้องและทักษะในการทำงาน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้สำเร็จ

การศึกษามีปฏิบัติสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไปและสามารถปรับตัวอยู่ในสภาพสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ความสามารถและทักษะไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ จรรย์ สุวรรณเวลา (2539, หน้า 24) ที่กล่าวว่า คุณภาพผลผลิตการศึกษาหรือของบัณฑิตนั้นต้องตรงตามข้อกำหนดเชิงปรัชญาหรือปณิธานของสถานวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รวมทั้งตรงตามข้อกำหนดของความต้องการใช้หรือความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งหมายถึง การออกไปทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจของนายจ้างหรือหน่วยงาน บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่า ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานในวิชาชีพให้มากขึ้น มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายให้มากขึ้น สอดคล้องงานวิจัยของ ยุวลักษณ์ เล็งหวาน (2545, หน้า 166-167) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานและการศึกษา งานวิจัยของ อภาภรณ์ รักความสุข (2546, หน้า 111) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาคอมพิวเตอร์ พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา มีความเห็นว่า การเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวมไม่เพียงพอ สอดคล้องกับ กัญญาวีร์ เทพประภักษ์ (2541, หน้า 88) ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหลักสูตรจึงไม่ควรละเลยในการชี้แจง คุณลักษณะทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษาทุกรุ่นอย่างมีเหตุและผล เพื่อให้ นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณลักษณะ

4.2 คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ ผลจากการประเมินพบว่า อาจารย์ ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ค้นคว้าหาความรู้ที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพ สามารถปฏิบัติงานวิชาชีพได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มีความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพให้สำเร็จลุล่วงตามที่กำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษามีประสบการณ์ จากการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพนอกสถานศึกษาก่อนจบการศึกษา ทำให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ใช้ความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานโดยตรงกับสถานประกอบการจริง ซึ่งทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์ระพี คุ่มประดิษฐ์ (2540, หน้า 106) ที่กล่าวว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องปลูกฝังและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน เพื่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในงานวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถและเชี่ยวชาญ เพื่อรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องงานวิจัยของ ยุวลักษณ์ เล็งหวาน (2545, หน้า 167) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนใน

วิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการศึกษามีความเหมาะสมเกี่ยวกับงานวิจัยของ อภาภรณ์ รักความสุข (2546, หน้า 112) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาคอมพิวเตอร์ โดยพบว่า มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และออกแบบระบบงานทางธุรกิจ เนื่องจากนักศึกษาไม่มีทักษะความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์ จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะวิชาชีพไม่เพียงพอ สอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 55) เพื่อติดตามผลผลิตของหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างมีเหตุผลและพัฒนาปรับปรุงเทคนิควิธีการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ อาจเป็นเพราะว่า ขาดการใช้ความคิดในการวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและขาดการพัฒนาปรับปรุงตนเองทางด้านเทคนิควิธีการปฏิบัติในการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้กับตนเองอย่างต่อเนื่องและทันสมัย

4.3 คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาด้านลักษณะนิสัย ผลจากการประเมินพบว่า อาจารย์ผู้สอน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านลักษณะนิสัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีสุขภาพ กาย ใจ สมบูรณ์แข็งแรง อดทนต่ออุปสรรคต่างๆในการทำงาน อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพช่างยนต์ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ทั้งนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับการฝึกอบรมจากวิทยากรในสถานประกอบการต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยฯ จัดให้เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับตัวหรือเตรียมตัวก่อนออกไปทำงานในสถานประกอบการจริง ซึ่งจะเน้นในเรื่องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การวางตัวและเทคนิคการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ การเคารพสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้บรรลุตามจุดประสงค์รายวิชาของหลักสูตรได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ เขมพัทธ์ วิชระวิชัย (2541, หน้า 105) ที่กล่าวว่า การจัดหลักสูตรที่ประสบผลสำเร็จ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์หลักสูตรแต่ละรายวิชา ยกเว้นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความสามารถด้านการวินิจฉัยปัญหา ส่วนในด้านความชอบต่อวิชาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีความชอบต่อวิชาชีพในสถานที่ได้เรียนรู้และไม่เปลี่ยนแปลงหลังการเรียนการสอนในสายวิชานั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัย ยุวลักษณ์ เล็งหวาน (2545, หน้า 168) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสม เกี่ยวกับงานวิจัยของ อภาภรณ์ รักความสุข (2546, หน้า 112) เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาคอมพิวเตอร์ พบว่า มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้า เนื่องจากนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนา

อาชีพตนเองเพื่อรองรับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในโลกปัจจุบันเพียงพอ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2546, หน้า 5) ที่กล่าวว่า การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคน สิ่งที่ยังชี้ว่าคนในสังคมมีคุณภาพ คือ การที่คนในสังคมนั้นมีการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศ เคารพในสิทธิหน้าที่ของผู้อื่นและตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่า ควรปรับปรุงในเรื่องการตรงต่อเวลาและการมีระเบียบวินัยในการทำงานให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำผลการประเมินในส่วนที่ยังอยู่ในระดับต่ำสุด ได้แก่ การจัดหมวดวิชาในโครงสร้างเหมาะสม สอดคล้องต่อความต้องการของชุมชน เมื่อเทียบกับรายการอื่นๆ มาปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
2. ควรส่งเสริมอาจารย์ผู้สอนให้ใช้เทคนิคการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองและสามารถค้นคว้าความรู้ใหม่ๆด้วยตนเองได้
3. ควรสนับสนุนอาจารย์ผู้สอนในเรื่องสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
4. ควรส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่องในเรื่องความรู้เรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อสามารถนำมาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะเป็นการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
2. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการใช้หลักสูตรได้อย่างเต็มที่
3. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนที่บูรณาการกับการวัดการเรียนการสอนและส่งเสริมความรักในการทำงาน (work habbit)